

rendre—sentar primerament la premisa que una *raonada limitació* de *Partits mèdics* no pot excloure, *mai*, la possibilitat d'una competència científica entre els metges, però sí que ha d'excloure *totes les possibilitats* de les funestes i perjudicials competències econòmiques.

Perquè pensem així, diguérem, de bell començament, que la nova ponència, més que de *delimitació* de *Partits Mèdics* s'hauria de dir: de *major i millor collocació de metges rurals*.

* * *

Serà bo de recordar que *tot ésser humà*—dintre les organitzacions socials—té uns *drets* i uns *deures* que perquè neixen de la seva mateixa naturalesa humana són nomenats *innats*.

Entre els drets *innats* de l'home s'hi compten: el *dret a la vida*, el *d'independència* o *llibertat d'acció*, el de *dignitat personal* i el d'*Associació*.

Els drets *innats* de l'home no serien, ni podrien ésser tals drets, si no hi hagués en nosaltres la necessària *rectitud personal*, en virtut de la qual venim obligats a complir *tots* els nostres deures i a respectar *tots* els drets dels altres. Aquesta *rectitud personal* tan necessària per a la més perfecta convivència humana ha d'ésser guia constant de totes les nostres accions i recolza en tres principis que ja els antics formularen sota el lema següent: *Honeste vivere, neminem laedere. Suum cuique tribuere*; principis que traduïts a la nostra llengua signifiquen: *Viure honradament. No perjudicar a ningú. Donar a cadascú el que sigui seu*.

Havem volgut recordar aquests principis d'ètica elemental, perquè si volem anar a la solució del nostre problema no podem prescindir de l'imperi de la justícia, que és com dir: compliment dels deures, respecte als drets dels altres, condemna de tot allò que, dissimulant l'ambició o l'egoisme, vagi contra els interessos socials i públics, engendri la cobejança, estimuli o menii a la perversió i contribueixi a què no es respectin les lleis, no s'empari el dret i es disfressin les més baixes passions amb l'ermini i la porpra de la generositat i de la noblesa.

* * *

Els metges constituïm un estament. L'estament mèdic sent unes inquietuds i té uns problemes que fan vibrar a l'uníson a *tots* els seus compo-

nants. *Tots* els components de l'estament mèdic estem d'acord que s'ha de procurar d'anar, el més ràpidament possible, a la solució dels nostres problemes. Els nostres problemes són d'un estament professional que s'anomena *liberal*. Un estament professional *liberal* no pot ésser-ho si no gaudeix d'*independència*. La independència i llibertat d'acció—dret innat de tot home—està íntimament lligada amb el dret a la *dignitat personal*. Entre els problemes a resoldre que té l'estament mèdic hi ha el de la *dignitat professional* del metge i el de la *independència* del metge. Pel que té de *liberal* la nostra professió i pel que ens uneix a *tots* com a *estament*, ens cal resoldre, primer que tot, el problema de la nostra *independència*; car la manca d'ella ens mena a la manca de dignitat i la manca de dignitat ens duu a la ruïna moral, material i ens durà, també, a la científica. Cal, doncs, que *tots* ens oposem sistemàticament a tot allò que sigui contrari a la nostra independència i al caràcter liberal de la nostra professió, i això únicament pot aconseguir-se fent que l'exercici de la medicina s'ajusti als tres principis formulats ben clarament pel Dr. F. Proubasta:

1er. Limitació raonada dels estudiants de medicina.

2on. Que el metge sigui sempre retribuït per serveis, mai per sou.

3er. Donar al malalt la llibertat d'escollir el seu metge, quan ell directament i indirectament contribueixi en la part econòmica del seu guariment.

* * *

La *limitació raonada* dels estudiants de medicina no és de la nostra incumbència; l'ha de concedir l'Estat. L'Estat no ens la concedirà que no estigui completament convençut de la *necessitat* de la limitació i de què la *limitació* que volem aconseguir és *raonada* des de tots els punts de mira. En fer ara, la *limitació de Partits mèdics* caldria procedir amb el màxim rigor i amb el pensament posat en la *limitació raonada* d'estudiants que desitjariem fos decretada. Hi ha entre ambdues *limitacions* tantes analogies que bé caldria les aprofitéssim per a matar dos pardals d'un sol tret. Ara bé. En què ha de basar-se una *raonada limitació* d'estudiants de medicina, o el que és igual, quines són les raons en què hem de fonamentar el que es *privi* que en endavant hi